

TEDENSKA SLIKE

Štev. 47.

V Ljubljani, v sredo 22. novembra 1916.

Leto III.

Bolgarski tren na romunskem bojišču: Bolgari v zvezi z Nemci so pod poveljstvom maršala pl. Mackensena zavzeli Konstanco ob Črnem morju in Črno Vodo na Donavi.

Velikani in pritlikavci.

(Nadaljevanje in konec).

V deželi živalskih čudes, v Avstraliji, kjer je narava znanosti prihranila razno nazadnjaško živad, ki hodi po svetu v obleki davno minolih zemeljskih dob, kljunaš še dandanes dela tako, kakor postajajoči sesalci kredne dobe. Vodni kljunaš polaga svoja jajca v podzemeljsko gnezdo, sede nanje ter izvali potomce. Kljunaš s kopnega pa svoje edino jajce, kadar je iznese, s svojim podolgastim kljunom položi v žepasto kožno gubo na trebuhu ter je toliko časa nosi s sabo, dokler rastočemu mladiču v jajčni lupini ne postane pretesno in ne zapusti svojega zapora. Kljunaških mladičev, ki pridejo na svet še precej neobdelani, mati potem sicer ne doji, pač pa jih podobno kakor pravi sesalci polagoma izpita do popolne zrelosti z »mlekom,« ki se cedi iz maternih kožnih žlez.

S takim načinom razploditve, ki je ozko soroden navadam plazilcev, je svoje dni sesalec pričel na najnižji stopinji svojega razvoja. Jajce plazilčevo je še tu, a poznejša skrb matere za mladiča, ki je bil izlezal iz jajčne mrenice, je že jako podobna sesalčevim navadam.

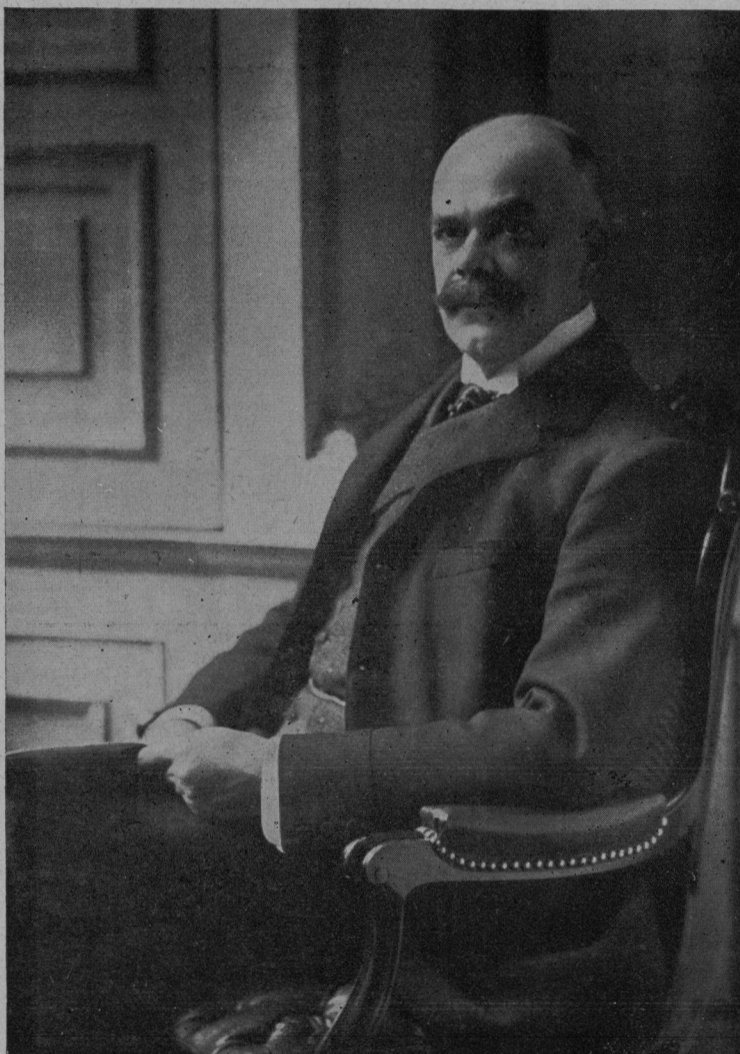
A tudi z jajcem samim je nekaj posebnega. Kadar je želva izlegla svoje jajce, to ravno tako kakor ptičje jajce potrebuje samo še vnanje gorkote, da v njegovi notranjosti s pomočjo redilnega rumenjaka zarodek samostojno nastane in raste. Kljunaševo jajce pa krije, kadar ga mati izvali, že živ plod: že takrat, ko je tičal v materni jajčni prevodnici, so spočetek v njem pronicujoči sokovi maternega telesa osnovali do gotove velikosti. Ako si potemtakem predstavljamo, da se postranska hranitev kakor pri sesalcih na rovaš izključne hranitve z rumenjacom nadaljuje toliko časa, da se je mladič popolnoma razvil, potem že stojimo na pragu načina, kakor se plode pravi sesalci.

Vrečarji, za katere je avstralski del sveta tudi izključna domovina, so v tem oziru šli že korak dalje: odpravili so valjenje jajc v zmislu kljunaša, mladič še živ zapusti materno telo. Vendar tudi vrečarjem še vedno manjka tisti notranji hranilni organ, ki lahko že popolnoma razvije njih mladiče do trenutka, ko se rode. Tudi otroci vrečarjev prihajajo na svet jako nezreli, potem jih mati spravi v valilni vreči, tam se vsesajo v mlečne sesce ter ostanejo toliko časa v varnem otroškem plaščku, da lahko kot popolnoma razvite živali stopijo v življenje. V vsakem zverinjaku se lahko poleti opazuje kengurujeve mladiče, ki veselo glavice pomaljšajo preko roba matere trebušne vreče ter se radovedno ozirajo naokrog.

In ravno kljunaši in vrečarji so bili tisti pritlikavci, ki so se v kredni dobi pridružili goljatim iguanodontom in brontozavrom. Majhne živalice so bili, nič večji kot miši in podgane, pravi Liliputanci v primeri z velikani, kadar so trebušati kobacali po tleh. A vendar so bili izbranci sredi živalstva spodnje kredne dobe, »vrhovi družbe,« odličnjaki, odkaterih je bila odvisna bodočnost. Tukaj nazadnjaki, tam naprednjaki: to je bilo geslo. Tukaj debeli in leni zavriji, tam uren, gibčen zarod palčkov, katerega zvezda je šele vzhajala. Odslej pa sta se oba borila za zmagovalno palmo, oba sta tekmovala na življenje in smrt.

Od rodu plazilcev so izhajali vsi, veliki zavriji in kljunaši ter vrečarji. V rodovniku življenja je bil kot, kjer so bili plazilci še tako malo razvrščeni, še tako malo potisnjeni v gotovo smer razvitka, da je bilo njih potomcem odprtih mnogo potov razvoja. Kljunaši in vrečarji pa so krenili na več obetajočo stran, na pot, ki je držala h kolikor mogoče veliki popolnosti. Od klina do klina so stopali po lestvici razvitka, veliki nerodneži, ki so živeli z njimi, pa so se čedalje globokeje in breznadejno izgubljali v nesrečni zagati.

Na črti, ki je vodila k sesalcu, je bila pred vsem drugim na pomoč pripravljena

Sedanji ministrski predsednik, cesarski tajni svetnik dr. Ernest pl. Körber, bivši skupni finančni in bosensko-herceg. minister. Bil je že leta 1900—1904 ministrski predsednik ter ima zdaj težko nalogo urediti državne notranje razmere pravično vsem narodom.

topla kri in dlakasta odeja kot varstvo proti mrazu izhlapevanja. Mogoče, da tudi velikanske postave zmajev niso bile čisto mrzlokrvne, kar bi se, kakor prav pravi Herman Klatsch, res slabo ujemalo z velikansko potrato življenske energije, katera je bila primerna razmerju njih telesa. Delitev srca v eno polovico, ki kri goni v pljuča, in v drugo, ki jo s kisikom prepojeno sprejema in tira skozi telo, se je večkrat v živalstvu izvršila popolnoma samostojno — na isti način v principu, a različno v izvršitvi. Ker pa zmaju iz tistih dob ne moremo več gledati v srce, moremo, kar se tiče njegove mrzle ali tople krvi, samo ugibati. Večina izmed njih je bržkone »hladnega srca« hodila po poti življenja. Kljunaške miške in vrečarske podgane spodnje kredne dobe pa so brezdomno imele že dobro idočo notranjo kurjavo in pa, — kar je pač v najožji zvezi s samouravnanjem telesne temperature — zunanji toplinski plašč, to je dlako.

A bilo je še nekaj, kar je poboljšalo stališče liliputanskih prasesalcev v boju za obstanek z mogočnim zmajevim plemenom in kar jim je pomagalo osvojiti si bodočnost: nekaj njih gibčnost in urnost, nekaj pa njih boljše možgani. Vzori inteligence so bili pritlikavi kljunaši in vrečarji praveka gotovo tako malo, kakor dandanes njih potomci. Toda med slepci je enooki kralj, in med velikani s pokvečenimi ptičjimi možgani, ki so morali vsekako biti sila neumni in topoglavi, ima v opasnih položajih že majhen prebitek možganov velik pomen. Kjer si ni mogoče pridobiti skušenj in jih torej tudi ni mogoče zapustiti potomcem, kjer rod za rod z vedno isto zabitostjo živi tjavendan, tam tudi že najmanjša izprememba terena postane usodepolna — posebno za živali, ki pritiskajo ob tla težko kot hiše ter so okorne, da je že smešno. Ko nastane močvirje, kjer je bila tisočletja trda zemlja, in vsi iguanodonti in brontosauri, ki brezbržno in topoglavo hodijo svojo pot dan za dnevom, se pogreznejo v prepadu, da jih ni videti nikdar več. Voda poplavi velike pokrajine, in vse, kar stoji na slabih nogah in se ne more rešiti na Noetovo ladjo, pogine brez rešitve. Nobeno sporočilo nam ne pove, koliko takih monumentalnih zmajev je tako ali na podoben način zapustilo pozorišče svojih dejanj; samo kosti, katere dandanašnji izkopavamo v velikih množinah, nam pričajo, da jih ni bilo baš malo.

Lahkonogi pritlikavci pa so se takrat, ko je prišel vesoljni potop ter poplaval velikane v njih zmajskih votlinah, veselo gibali v vrhovih cikadej in gingkovih dreves, so tudi sicer zaradi večje inteligence izognili nevarnosti ter izrabljali čas, da so se čedalje bolj prilagodili neprestano izpreminjajočim se življenskim razmeram.

Kakor je že to navada v pravljicah, tako se je končala tudi živalska pravljica »Velikani in pritlikavci« prve kredne dobe. Velikani so bili poteptani, premagani od nenaravnosti lastnega telesa, premeteni paglavčki pa so se veselili zmage, ponosno zavedajoč se, da so poklicani za bodočnost.

Stara pesem, stara melodija: naprej ali pa pogini.

Po K. W. Neumannu preložil Al. B.

Peter Altenberg:

Moderno dekle.

Če nosiš dekle, kratke deške kodre, in ti pristojajo še tako lepo, vendar še dolgo nisi moderno dekle!

Če nosiš zvončasta široka krila, ki kažejo del tvoje prekrasne, plemenito nežne nožice, vendar še dolgo nisi moderno dekle, dekle!

Če tudi stopaš še tako dražestno, lahno, kakor osvobojena pozemskega bremena, vendar še vkljub temu dolgo nisi moderno dekle!

Lehkejših nožic si vsekakor kot druge okorne.

A samo navidezno imaš prednost pred njimi.

Šele kadar si vzor ponižnosti, dobrosrčnosti, skromnosti, pohlevnosti, inteligence, takta, okusa, ljubezni do narave,

takrat morda začanjaš postajati resnično moderno dekle, o dekle!

Načrti Kitchenerja in Juanšikaja.

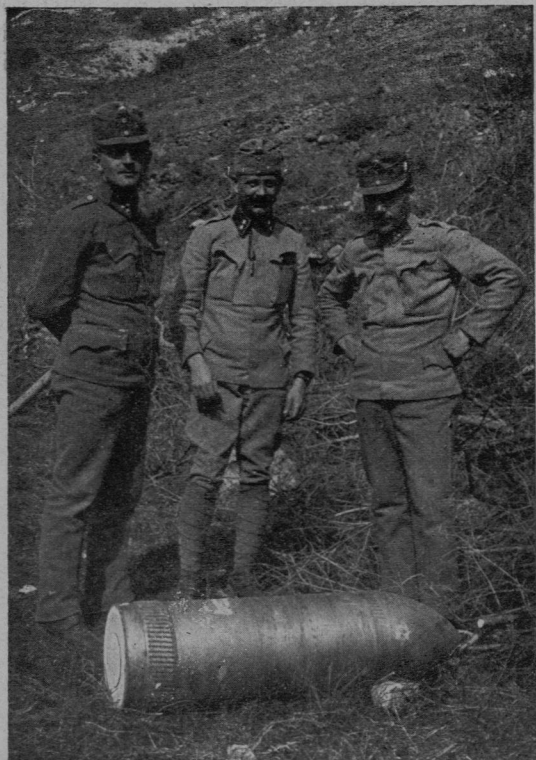
Istega dne, 5. junija 1916 sta končala življenje dva moža, ki sta bila velikana po svojih načrtih: prvi kakor znano, ob priliki potopa ladje Hampshire, drugi v tajnih prostorih cesarske dvorane v Pekingju.

Oba sta bila velika voditelja svojega naroda, Kitchener duša Angležev, Juanšikaj srce Kitajcev. Oba sta imela to skupno, da sta bila vladarski naturi, vojskovodja in državnik ob enem. Taki ljudje se ne rode vsak dan in njih pogin znači za njihov narod največjo izgubo.

Juanšikaj, bivši predsednik in vladar kitajske republike, jo uvidel, da si hočejo Evropejci, in ž njimi vred tudi Japonci razdeliti onemoglo, staro kitajsko cesarstvo.

Anglija je zahtevala dolino reke Jangtse kot ozemlje, kjer bi mogla svobodno, to je politično in gospodarsko nezavisno, razviti svoje delovanje. In to ozemlje obseza 9 provinc od 18, v katerih biva nad 400 milijonov ljudi, Rusija je slično delovala v Mongoliji in Francozi so v jugozapadni Kitajski po tihem širili svoj upliv.

Trezno misleči in javno v bodočnost se ozirajoči Kitajci so videli to nevarnost, ki je žugala uničiti staro cesarstvo. Zato so gnilo dinastijo odpravili in proglasili republiko. Po zadnji kitajski revoluciji so si izvolili Juanšikaja za predsednika. Izkazal se je že v revolucijskih bojih kot velemožen vojskovodja tudi kot državnik, ki bi bil kos težki nalogi, voditi tako velikansko državo. — In glej, izvrševal je izborni svojo nalogo do konca. Izigraval je Japonce proti Evropejcem, te pa še posebej medsebojno, da bi si skočili radi svojih interesov v lase . . . Kot cesar ali republikanski diktator je hotel s pomočjo Japoncev zlomiti politični upliv Evropejcev. Ob strani Japoncev naj bi se Kitajska vojaško ojačila in tako otrsela tujega

Laška granata, padla za našo fronto, ne da bi se razpočila.

Pogreb vojaka za goriško fronto.

upliva. In ko bi to dosegla bi se otrsela še Japoncev. To pa so zvitji Japonci uvideli in zato so ga sovražili ko malo koga. Ali so torej Japonci ali Evropejci bolj želeli, da tak mož izgine s površja, to je končno vse eno. Vsi so se ga radi iznebili. Skupno so želeli njegovo smrt. To je »višja politika.« Kitajska pa je izgubila enega svojih velikánov, svet pa nevarnega državnik.

Bolj nas bo zanimal Kitchener, v tej vojski toliko imenovani in tudi proklinjani, angleški državnik in vojskovodja. Ko smo brali o njegovi smrti, so se mnogi oddahnili.

Bilo se ga je res bati, kajti bil je človek železne energije in volje. O tem je pričala tudi njegova zunanost, izraz njegovega obraza.

Ta mož je že desetletja kazal smer, ki naj bi ji sledila angleška svetovna politika — preko kontinentov.

Ta je seveda drugačne vrste kakor naša provincijalna.

Kitchener je bil seveda častihlepen mož, a država mu je bila prva, in povečanje njegove moči njegova življenska naloga.

Najprvo je deloval za povečanje in združitve afriških posestev t. j. kolonij, n. pr. za zopetno osvojitve Sudana, izpodrinjenje Francozov od gorenjega Nila, uničenje burske samostojnosti in dandanes za zasedenje nemških kolonij. Vse to kaže o stremljenju ustvariti enotno angleško Afriko od kapa Dobre nade do ustja Nila. Interes Angležev v tej vojski je brez dvoma večji v Afriki nego v Evropi. Čez Afriko je Kitchener hotel razširiti angleško posest preko sueškega kanala na Malo Azijo, odtod v Perzijo in dalje preko Indije do gori imenovanega kitajskega ozemlja, t. j. doline Jangtse-reke. Napraviti je torej hotel teritorijalen most brez presledka.

Ob kitajskem ozemlju mu je stal nasproti Juanšikaj, seveda ne prav neposredno. A bil je vsekakor njegov nasprotnik. Kaj so bili torej Kitchenerju v bistvu mali prepiri kontinentalnih držav t. j. naše male Evrope?

Ta mož je imel pred sabo veliki cilj da preko Turčije, Perzije in Kitajske, doseže varno trgovsko pot za Anglijo. Presodil pa je kot dalekoviden državnik, da more dobiti dovolj odjemalcev za velikanske množine v teh kontinentih od cele milijarde ljudi pri-

pravljenih surovin le v razdejani in oslavljeni Evropi. Da mora kmalu izbruhniti vojna je vedel Kitchener pač najbolje.

Ta vojna naj bi torej pripravljala Angležem nekakšen trg, naj bi pripravila odjemalce, katerim vsega manjka.

Vsekakor nekoliko gorostasna ideja. — No, kakor pravi dr. Quessel, je lord Kitchener računal, da bo vojna dolgo trajala, in že prvi mesec vojske je računal z leti 1914, 1915, 1916. Lahko pa še traja dalje 1917 in 1918, je dejal. V tem času je seveda hotel zbrati potrebno armado 3 milijonov Angležev. Deloma se mu je to res posrečilo. In dolgest vojne je res dobro pogodil. Takrat so se ljudje izven Angleške precej smejali njegovim besedam o dolgesti vojne, danes je že drugače. Evropski časopisi so napravili, kakor vedno, napako, da so mu odrekli vsako državniško zmožnost, podcenjevali so ga.

Naši fantje zalezujejo sovražno patroljo na italjanskem bojišču.

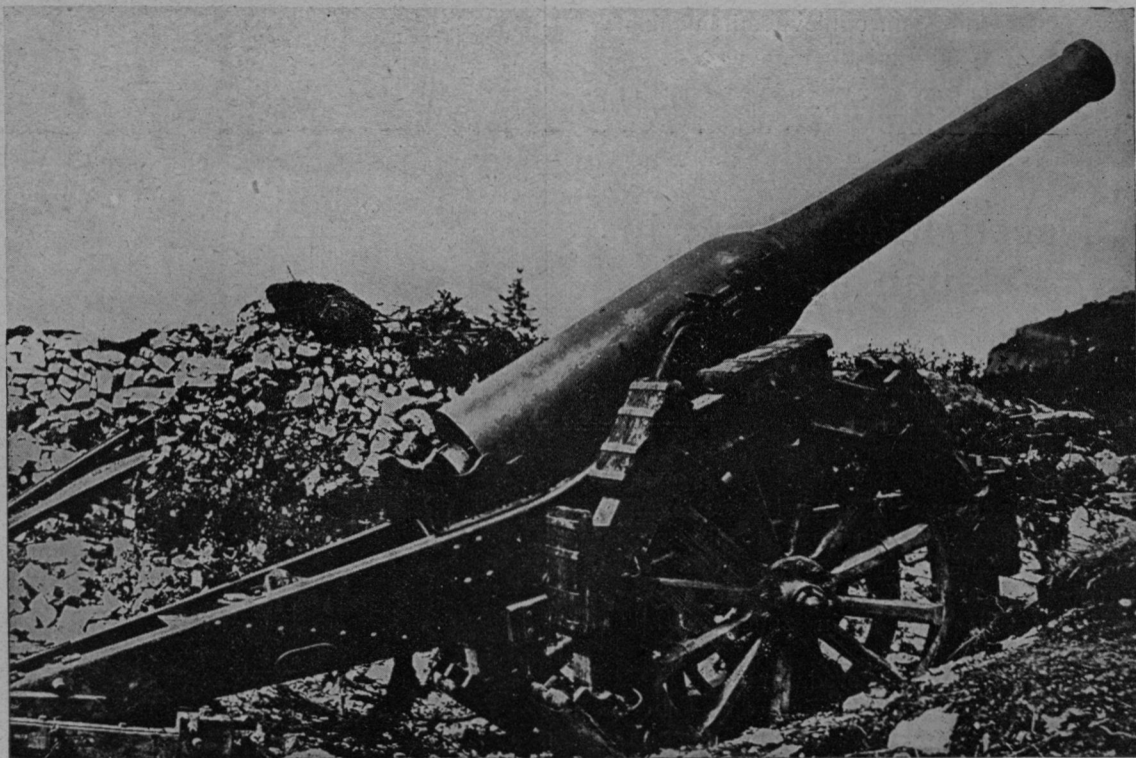
Kitchenerju je bilo malo do usode Evrope, ker je imel veliko bolj dalekosežne cilje. Hotel pa je zlasti, da bi bili Nemčija in Rusija oslavljeni, tako da ga ne bi mogli ovirati v njegovih načrtih, ki so merili na Afriko in Azijo. Tako saj trdi omenjeni pisec,

In kakor je bil kot vojskovodja energičen, brezobziren do krutosti, je bil kot upravitelj in kolonizator zelo trezen. Skrbel je za ljudstvo in mu dal dosti samostojnosti. Odtod njegova priljubljenost. In trijumf njegovega življenja je bil, ko so mu Buri v tej vojni radovoljno pomagali ob uspešnem vpadu v nemško vzhodno Afriko. Bil je velik, nevaren talent prve vrste.

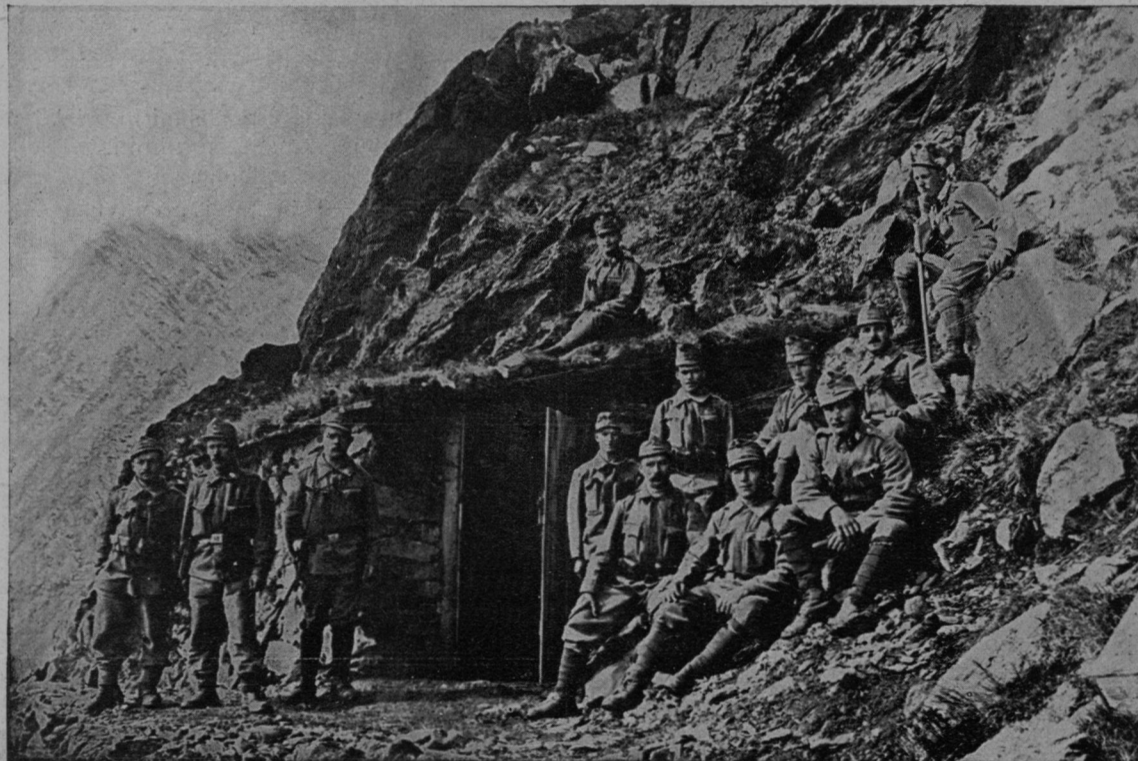
Čudež svetovne vojne.

Čudež? Kaj razumevamo pod besedo »čudež«?

Nekaj, kar je naravno nemogoče, — nekaj, k čemur je treba božje ali sploh nadnaravne moči. Čudež je izredna izjema, nekaj neverjetnega, vsem pravilom in zakonom prirode nasprotnega. Zato v čudeže neverjamemo ali pa vsaj zelo neradi. Ni vse čudež, kar se je zdelo včasih čudežno; marsikaj

Zaplenjen laški top na tirolski fronti.

Naši vojaki v južnotirolskih gorah pred svojo kamenito kočjo.

se je pojasnilo in naravno razložilo šele pozneje, kar se je videlo spočetka kot čudež. Človeška veda napreduje neprestano, a včasih vendarle niti modrijani ne morejo razložiti gotovih pojavov in dogodkov. Le polagoma prodira človeški duh v naravine skrivnosti. Obsega in delovanja naravnih moči ne moremo razumeti popolnoma. Zato pa ostanejo nekateri čudeži še vedno nerazloženi, nerazumljivi, torej resnični čudeži.

Tak čudež gledamo zdaj pred seboj. V 20. stoletju bi čudeža pač nihče ali vsaj malo kdo pričakoval. A vendar je tu in zopet moramo reči, da vsa naša veda, vsa matematična, fizikalna in filozofska pravila ne zadoščajo več ter nam tega čudeža ne morejo nikakor razložiti. Protinaraven je, zato moramo misliti na nadnaravne moči.

Proti Avstro-Ogrski, Nemčiji, Bolgariji in Turčiji stoje danes največje svetovne države, Anglija, Rusija, Francija in Italija, dalje Japonska, Belgija, Rumunija, Srbija, Črna gora in končno še Portugalska. Vseh teh 10 držav stoji z ogromnimi armadami in strašnimi

ladjevji, z neizčrpnimi denarnimi in naravnimi zakladi proti 4 državam. A ne le to: k tem 10 državam moramo priračunati še velikanska sredstva, ki jih dobivajo naši sovražniki iz Amerike, iz Škandinavije in Grčije. Če pomislimo, kako ogromne so angleške, francoske, laške in druge kolonije v Afriki, Aziji in Avstraliji, — če vemo, da šteje samo angleška Indija 300 milijonov ljudi, — potem moramo reči, da se godi pred nami čudež. Okoli in okoli smo blokirani, ves svet nam je zaprt, kakor oblegana trdnjava smo, a vendar zmagujemo že tretje leto. Antanti je odprta vsaka pot okoli sveta, vsi viri so ji na razpolago, najmanj 4 krat večje vojske ima na bojiščih, a vendar je antanta že 3. leto vsak dan iznova poražena. Izstradati so nas hoteli, a že 3. leto nismo izstradani mi, pač pa zmanjka antanti vsak hip streljiva, smodnika, denarja ali celo vojakov.

V primeri z antanto so centralne države malenkostne ubožice. In vendar so centralne države zasedle vse Rusko Poljsko, vso Belgijo, vso Srbijo in vso Črno goro. Rusi so morali izprazniti skoraj vso Galicijo, izgubili so Poljsko do Polesja, Francozi in Angleži

Laška granata 15 cm je padla nedaleč za našo patroljo.

napredujejo ob Somi le korakoma ter zelo malenkostno, vsa Albanija je naša in v Dardanelah je antantino brodovje želo le poraze in sramoto. In Lahi komaj lezejo naprej.

Že 3. leto je zmaga zvesta centralnim državam povsod. David pretepa Goljata dan na dan! Kako je ta čudež mogoč?

Saj vendar niso vsi generali tepci, kar jih ima antanta; saj so vendar neštene armade antante tudi hrabre, njihovo topništvo je ogromno in izborna, njihovo brodovje pa prve vrste in velikansko! Taka silna premoč bi morala centralne države hitro pomandrat in streti! In vendar mali palček zmaguje strašne orle.

Odkod ta čudež? Pravijo, da ga delajo višja izobrazba, večji red in poštenost, vzorna disciplina in živo navdušenje. Inteligenca in morala zmagujeta nad masami, svetla duša zmaguje nad okornim telesom. Tako razlagajo današnji čudež. Hrvatje pa pravijo: »Z nami sta Bog in sreča junačka!«

Darujte za „Rdeči križ!“

Razbita laška utrdba Campolongo, ki so jo vzeli naši fantje.

»Ali je vaš domači kraj zelo lep?«

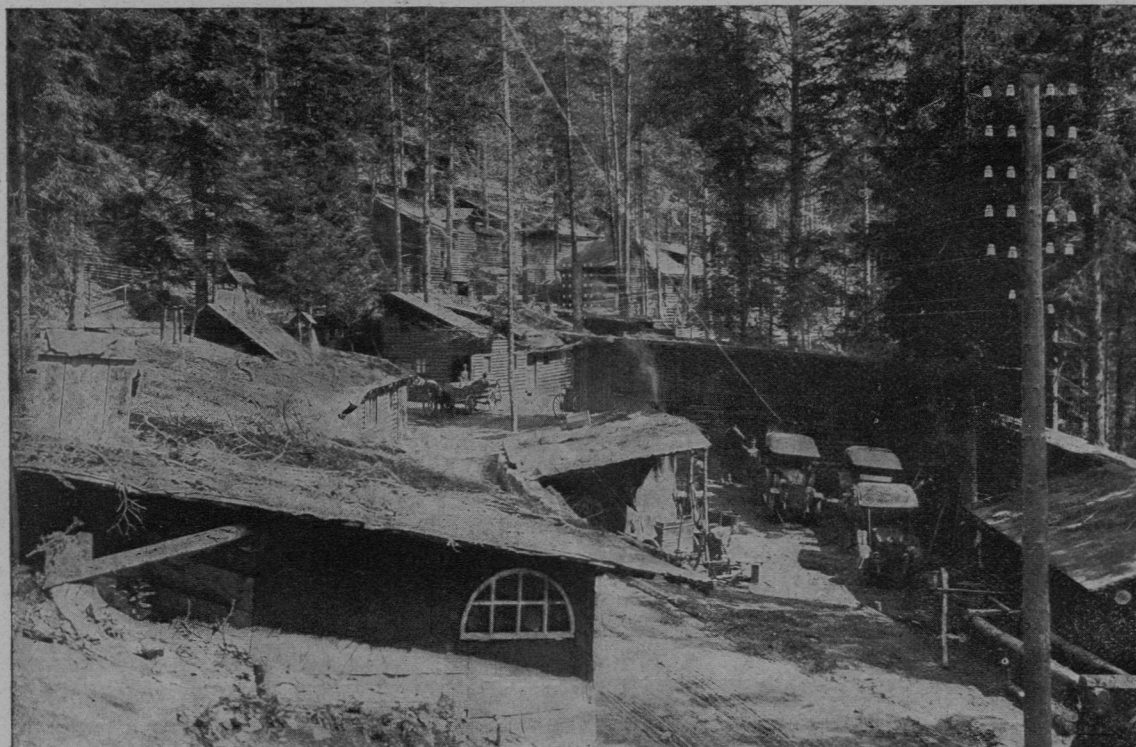
»Da, zelo lep,« je odgovoril in mislil na mogočne hraste in bukve, ki so slovele po vsi okolici Towersa.

»Kako brezpomembna se vam zdi potem v primeri s tem naša pokrajina,« je nadaljevala mlada deklica upajoč, da ji bo ugovarjal, med tem ko so njeni rjavi prsti neprenehoma gibali. »Gotovo se veselite, iti spet domov.«

»Da, veselim se,« je odvrnil, ne da bi dobro vedel, kaj je rekel.

Svojo prejšnjo misel je mislil dalje. Spet je videl budoar svoje matere s starim porcelanom, z dragocenimi slikami in finimi italijanskimi kipci. V hiši na njegovem posestvu, ki je bilo oddaljeno Towersa približno trinajst milj, se je vrstilo mnogo sob. Premišljal je kateri bi najbolj pristojalo rdečkasto in sivo pohištvo, ali sivo, srebrno in modro, in ni se mogel odločiti zato, kar bi bilo najboljšje.

»Pa je vendar čudno,« se je oglasila zopet Mona z lahno otožnostjo v svojem

Naša kritja za fronto v tirolskih gozdih.

Snaha.

Roman. Angleško spisala Mrs. Hungerford.

»Na kaj mislite?« je vprašala Mona rahlo in prekinila njegove misli.

»Na zadnjič, ko sem poslušal nekoga peti,« je odgovoril počasi. »Primerjal sem pevko z vami, in ne njej v korist; vaš glas je tako različen od vseh, ki jih sliši človek v družbi.«

Izrekel je to kot hvalo. Ona pa je našla v besedah grajo.

»Ali je to vrlina?« je vprašala resno. »Ali je dobro biti drugačen nego so drugi? Kar vi pravite, je pa gotovo prav; sama mislim, da se zelo razlikujem od ljudi, katere poznate vi.«

Čulo se je iz njenih besed vprašanje. Toda Geoffrey je odvrnil odkrito:

»Razlikujete se res!«

»Naravno,« je pripomnila prizadeta in s tresočim glasom nadaljevala: »Kje ste čuli petje?«

»Doma.«

Stal je ob oknu, držal roke na hrbtu in ni pazil tako brižno na njene besede.

Služba božja naših vojakov v tirolskih gorah.

Atene z Akropolo: Glavno in prestolno mesto Grške, ki so ga zasedle čete antante.

glasu. »Ljudje prihajajo v našem življenju in izginjajo kakor valovje v nemirnem morju. Sedaj se vali lomijo pred našimi nogami, potem se zopet umikajo.«

»Ampak samo zato, da se nato iznova vračajo,« jo je prekinil hitro. »In lomijo se pred vašimi nogami? . . . Tudi srca se lomijo! . . . Vaši prispodoba mi ne ugaja.«

»Vi se šalite,« se je jezila Mona. »Menim samo, da je čudno, kako se ljudje včasih

seznanijo in se potem za večno ločijo . . .«

Obotavljala se je. Morda je vzbujal izraz njegovega obraza nekako negotovost v njej; toda takoj nato se je izpremenilo njegovo lice, in vesel smeh je zadonel iz njegovih ust. Glasilo se je popolnoma naravno, samo iz njenih oči je izginil navadni mili izraz, nadomestila sta jo ponos in prikrita žalosti.

»Da, zakaj se treba vedno zopet ločiti?« je dejal Rodney nekoliko nevoljen zaradi

njenega veselega smeha. Toda tako govore samo nestanovitni ljudje, kar človek resnično ljubi, tega ne pozablja.«

»Nekateri pa ljubijo le za nekaj časa, — drugi za večno.«

»To je res, Mona, in so stvari, ki jih ne pozabim nikdar . . . Zakaj govorite o ljudeh, ki prihajajo in odhajajo v vašem življenju kakor valovi?«

»Ker boste seveda vi enkrat tako ravnali, saj boste pač morali. Vaš svet ni moj svet.«

»Lahko bi ga napravili za svojega.«

»Ne razumem vas,« je odvrnila ponosno ter dvignila z dražestno kretnjo glavo pokonci. »Ali ker govorite ravno o pozabljanju: ali veste koliko je ura?«

»Iznebiti se me hočete na vsak način,« je odgovoril Rodney žalostno in je segel po svojem klobuku.

Prijel jo je za roko, jo toplo stisnil ter jej gledal dolgo in resno v obraz.

Sedaj sem se spomnil,« je rekel z novo vzbujeno nado, ko je premenila barvo in povsila oči. »Pravili ste mi, da imate v svoji pisalni mizi spravljeno sliko svoje matere in ste mi obetali, da mi jo pokažete.«

Dejal je to samo zato, da bi pridobil časa, ne pa iz prevelikega hrepenenja po pogledu pokojne mrs. Scullyjeve.

»Tukaj je,« je odgovorila Mona v zadošču, da se je spomnil njenega obetanja, in je odprla v pisalni mizi neko predalce.

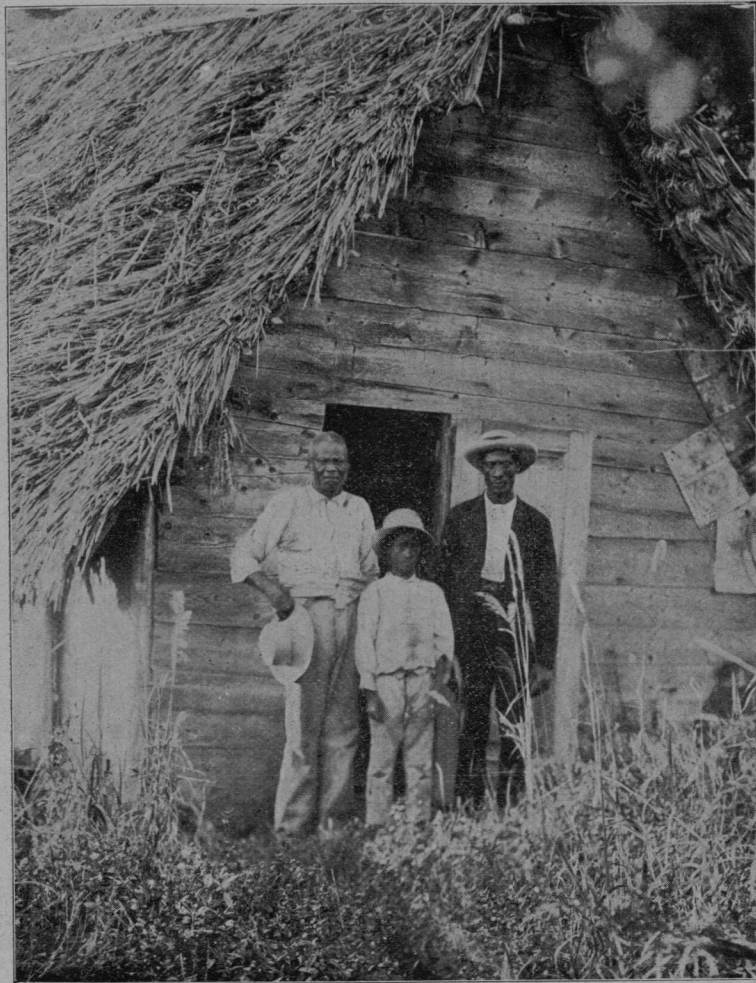
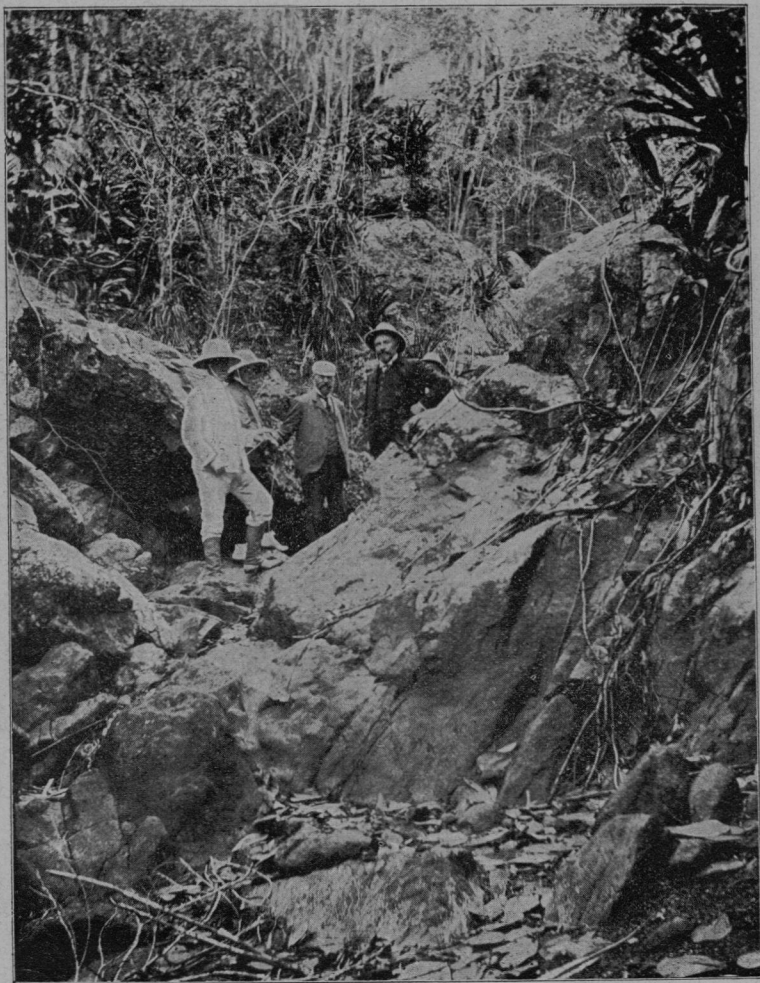
Slika je bila res jako lepa, in Geoffrey jo je občudoval. Potem jo je položila Mona na svoje mesto ter odprla drug predal, da pokaže nekatere posebno lepe rastline, ki jih je posušila in prilepila na papir.

»Kako ste vendar spretni!« jo je hvalil Geoffrey z odkritim občudovanjem. »Kaj pa imate tamkajle?« je vprašal, kažoč na tretji predal.

»Tega ne smete odpreti, ali slišite?!« je odgovorila Mona hitro in njene oči so kazale

Ranjena trozveza: Belgijec sedi na vozu, lahko ranjen Francoz nosi Angleža.

Na Antilih: Danska hoče prodati otočje antilsko Zjedinjenim državam, ker je uprava Antil predraga. Velik del Dancev se pa prodaji upira, zato je nastala vladna kriza. Na levi danski uradniki z antil. častniki, na desni kmečka hiša z Antilci na otoku sv. Tomaža.

velik strah, braneče je položila svojo roko na njegovo.

»Zakaj bi tega predala prav tako ne odprl kakor druge?« je vprašal Rodney rezko.

Že zopet se je vzbudil demon ljubosumnosti v njegovih prsah in je pregnal milejša čustva. Moore in dijaki so ga napravili nezaupnega.

»Ne smete, ali ne slišite!?« je ponovila Mona skoraj vsa brez sape.

Njeno razburjenje ga je dražilo v najvišji meri. Odprl je predal in je zagledal njegovo vsebino. Bil je samo majhen šopek rese, povezan s travno bilko.

Kamenj je padel z Rodneyevega burno utripajočega srca, On sam ji je dal ta šopek — dobro se je spominjal tega — on sam ji je dal cvetoče resje! Ona pa, pristrčno dekletce, je šopek spravila! Spravila ga je kot zaklad, kot ljub, drag spominek, in zdaj je s svojo brezobzirno roko razkril tajnost njenega srca.

Kesanje ga je obšlo, in hotel se je opravičiti, a ona ga je prehitela.

»Da,« je dejala zardelih lic, jeznih oči in trepetajočih ustnic vzlic premagovanju, »da,« le par res je, ki ste mi jih dali. Shranila sem jih, ker so me spominjale dneva, ko sem bila srečna. Zdaj seveda nimajo zame nobene cene več, ker bi me spominjale le ure, ko sem bila žaljena!« je dejala trpko, pograbila šopek ter ga vrgla na tla. Z otroško togoto ga je pohodila, a še ko ga je mandrala, so se napolnile njene oči s solzami, saj ji je bilo tistih cvetk žal, kakor bi izgubila ljubljeno bitje.

»Odidite!« je vzkliknila pridušeno in s strasnim vzdihom. »Idite!« In pokazala mu je duri. »Dovolj bridkosti ste mi povzročili.«

Njeno vedenje je bilo ponosno in od-

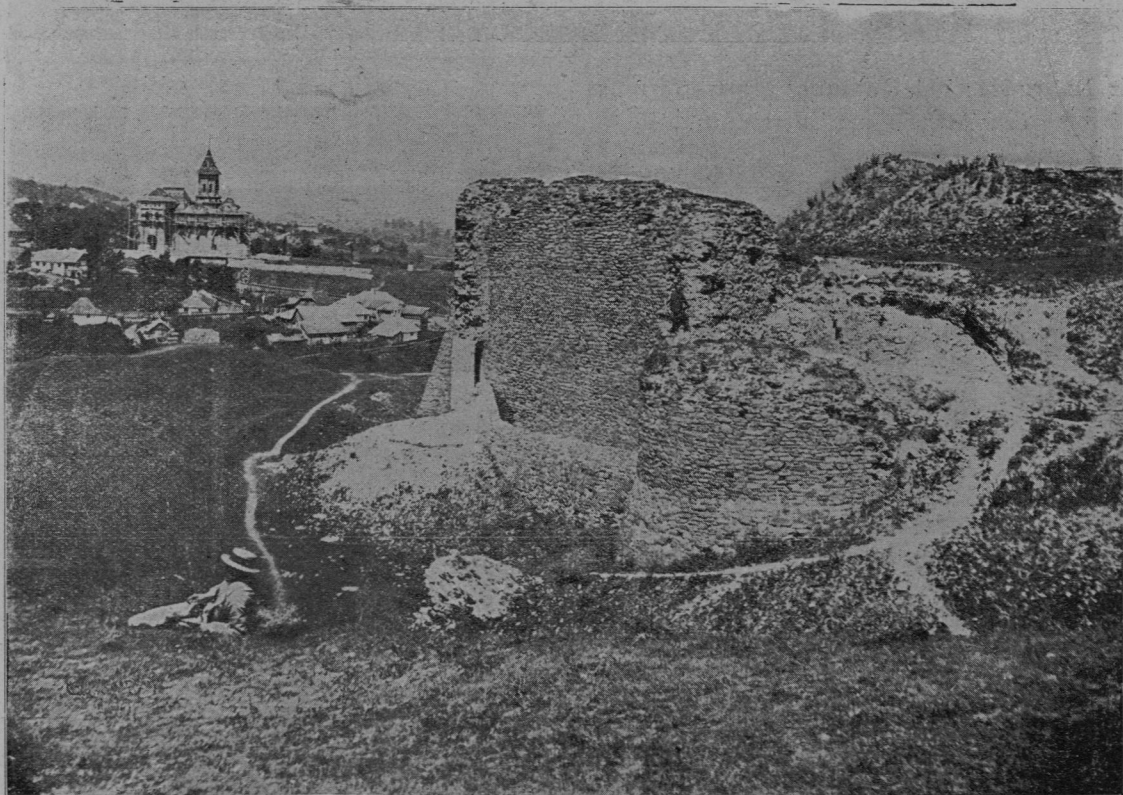
ločno. Potem pa je dostavila mehkeje: »Zaupala sem vaši časti.«

Bilo je strašno, očitanje, ki ga je ranilo v srce. Pobiral je uboge razhojene cvetke in jih držal v svojih rokah.

»Kako morem iti,« je dejal in ni se upal pogledati ji v oči, »ne da bi Vas prosil odpuščanja!« Čutil se je napram tej mali razžaljeni irski deklici ponižanejšega in slabotnejšega, kakor je bil kdajkoli napram naj-

odličnejši londonski salonski krasotici. »Mona, ljubezen je večkrat kriva, če so ljudje kruti. Prosim, pomislite to! To je moja edina opravičba. Ne obsodite me popolnoma, nego mi samo še enkrat — odpustite!«

»Zdi se mi, da sem Vam že preveč odpuščala,« je odgovorila Mona in mu obrnila hrbet. »In kar se tiče resja,« je pripomnila ter se ozrla napol jezno, napol boječe po njem, »sem ga spravila le zato, ker ...

Razvaline gradu v Sučavi na bukovinsko-rumunski meji, zadaj Sučava.

ker . . . sem pozabila vreči ga proč. To je vse.«

Proti svoji volji se je izdajala s svojo vneto, in Geoffrey je občutil veliko radost, čeprav je ni upal izraziti.

»O, saj vem . . . prav nič se nisem domišljeval, da ste spravili cvetke iz kakšnega drugega vzroka!« je hinavil z žalostnim glasom, da se je Moni skoraj zasmilil.

Toda njemu se je medtem že zopet nabralo toliko poguma, da jo je prijel za roko ter jo stisnil. Dasi je ležal na Moninem čelu še oblaček nevolje, mu je pustila roko brez upora.

»Mona, bodiva si prijatelj!« je prosil.

Njegova žalost mu je udihnila te besede, in njegova ponižnost ji je bila všeč.

»Ni vredno govoriti o tem,« je odgovorila resno. »Neumno je bilo, da sem se zaradi take ničevnosti za hip razburila. Brez pomena je vse to, brez vsakega pomena. Toda . . . toda . . .« kri je oblila iznova njeni lici — »če boste še kdaj govorili o tem . . . če boste resje samo omenili, Vas bom sovražila.«

»Nikdar, nikdar, — dokler mi tega sami ne dovolite!« je odgovoril. »To Vam obetam. Ah, če bi vedeli, kako žal mi je, kako zelo

Petrolejski rezervar pri Predealu, ki so ga vzele naše čete Rumunom.

»Če bo v petek jasna mesečina, ali pojedete z mano v zaliv, kakor ste mi obetali?« je vprašal naglo.

»Da, če bo lepo vreme,« je Mona odgovorila po kratkem premišljanju.

Nato ga je spremila do duri, a ne s svojo navadno živahnostjo, nego resnobnega obraza. Ko je stal na pragu, se je začudil njenemu zamišljenemu licu.

»Kaj razmišljate?«

»Mislim, da je morilec mož, ki sva ga srečala pred Kittyno kočjo!« je odgovorila z grozo.

»Tudi jaz sem takoj mislil! je odgovoril Geoffrey prav tako resno.

(Dalje prihodnjič.)

Angleške ženske in vojna.

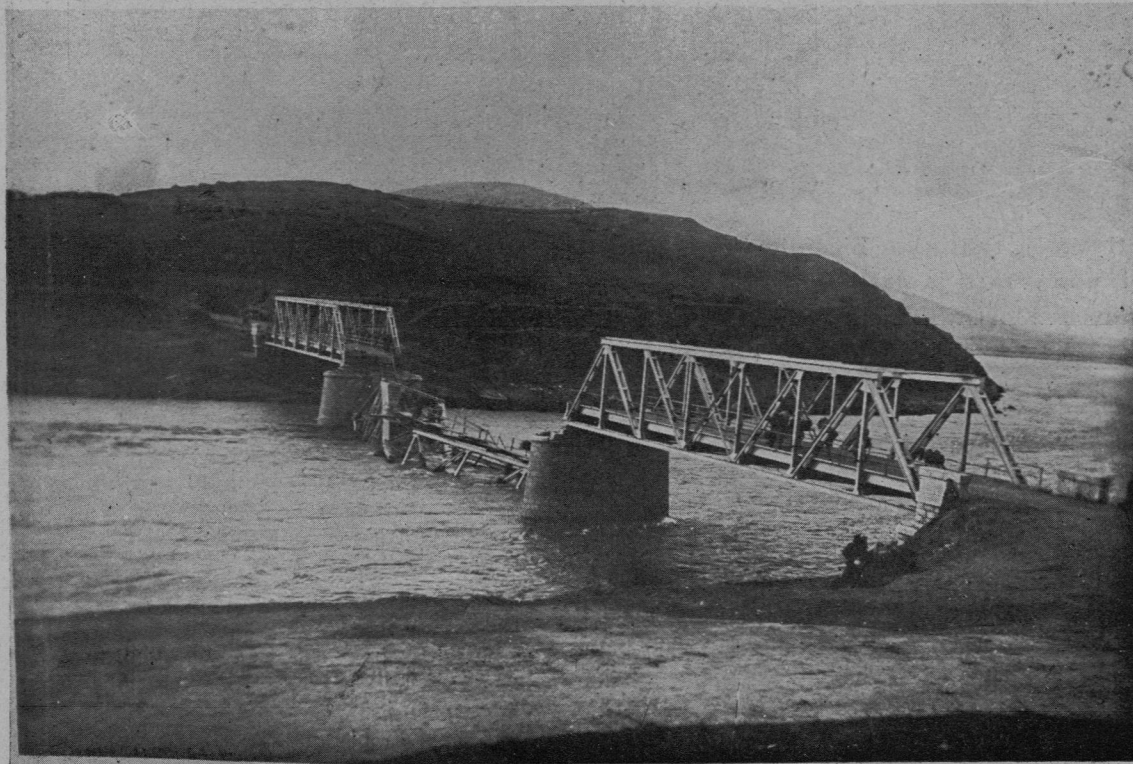
Angleški pisatelj in poslanec Israel Zauguril je za »Grande Revue« napisal članek »Ženske in vojna.«

Pokazalo se je, — piše — da se more žensko kakor konja uporabiti ne le za hišo, nego tudi za vojno. Že Walter Scott in Victor Hugo, dva največjih pisateljev svetovnega slovstva, sta pisala, da »raste ženska vrednost z nevarnostjo.« Že v napoleonskih vojnah, v krimski in nemško-francoski vojni so bile ženske velikanskega pomena za vojujoče se države in armade.

Danes pa ženske niso več le gospodinje in matere, nego tudi poljedelke, vrtnarice, policistkinje, pismonoše, kondukerke, šoferke, kočijažkinje, plakaterke, mesarice, brodarke, uradnice, prodajalke v mestnih aprovizacijah, bolničarke, zdravnice, sanitetarice, delavke v tovarnah za municijo in uniforme itd.

V vseh teh in drugih poklicih nadomeščajo ženske moške, a nadomeščajo jih večinoma izborno.

V tovarnah za granate napravi ženska 150 komadov v istem času ko napravi mož le 130 granat. Ženske so torej urnejše. Angleški ministrski predsednik Asquith je pozval več tisoč angleških šivilj, sobaric, cvetličaric i. dr. v municijske tovarne ter se je osebno uveril, da so te žene in dekleta za delo boljše kot marsikak mož. Tudi »Times« potrjuje to resnico. Že pred vojno si je služilo 7 milijonov Angležinj svoj kruh, — da-

Iz Dobrudže: Od Rumunov porušeni most čez Argeso pri Tutakanu.

se kesam! A vendar, Mona, vendar . . . jaz ne morem drugače . . . ne smem Vam zatajiti, da me je tale mali šopek napravil srečnejšega, kakor sem bil kdajkoli v svojem življenju!«

Sklonil se je in ji s spoštovanjem poljubil roko.

»Recite mi, da ste mi popolnoma odpustila!« je prosil z rotečim pogledom.

»Da, odpuščam Vam,« je odgovorila tiho in skoro svečano resno.

Vedno jo drže za roko, kakor bi se bal izpustiti jo, je stopal k durim, a predno je dospel do izhoda, se mu je iztrgala ter je dejala dokaj mrzlo: »Zdravstvujte!«

»Kdaj se vidiva zopet?« jo je vprašal Rodney.

»Eh, prav nič se ne mudi!« je dejala brezbrizno, a njegova dobra volja je zledenela. »Pred petkom gotovo ne!« — Ker je bila sreda, se je njegova dobra zledenela volja zopet stajala. »V soboto, nedeljo ali pa mogoče prihodnji teden,« je nadaljevala dražeče.

Vojaška bolnica v ruski cerkvi v Voliniji.

nes jih služi še enkrat toliko na korist države. Mnogo Angležinj je padlo na bojnem polju kot vojne bolničarke ali pa so junaško umrle v bolnicah, ker so nalezle bolezni pri vojaki.

Včasih se je reklo: »Možje se morajo boriti, a žene morajo jokati«; danes pa delajo in se bore tudi žene, ne da bi jokale. Ženske so postale enakovredne pri delu in v borbi za domovino; zato pa morajo postati ženske tudi v miru enakopravne v družbi in politiki.

Vse kar velja o Angležinjah, velja tudi o Slovenkah.

Razne vesti.

V Gorici se prodaja vino po 52 h liter, riž po 36 h kilogram, moka po 42 h kilogram, premog pa po 9 kron cent (100 kg). Tako poročajo naši listi. Vzrok je seveda ta, ker se v Gorico blago ne more uvažati niti izvažati.

Cigani na Bolgarskem. Na Bolgarskem so cigani jako razširjeni. V Sofiji je celo cigansko predmestje, ki nudi nadvse zanimiv pogled, posebno za tujce. Njih bivališča pa niso navadna predmestna poslopja, ampak lesene kolibe in bajte. Mnoga ciganska »vila« je zbita iz praznih plehastih petrolejskih posod, ali samo iz ostankov starih kosov pločevine. V taki kolibi živijo dve ali tri družine. Njih družinsko življenje je jako blagoslovljeno, mladih cigánčkov kar mrgoli okrog ciganskih kolib. Sicer skrite slike domačega in družinskega življenja so tu odkrite človeškim radovednim očem. Tukaj je videti več dečkov nego deklic. Deklice se možijo večkrat že v 14. letu, in 28. letna ciganka je včasih že babica. Glavar take ciganske družine se peča s podcinjevanjem bakrene oprave in posode. Navsezgodaj korakajo po sofijskih ulicah, in ko naberejo po hišah poškodovane posode, si postavijo tabor sredi javne ulice, kjer izvršujejo svojo obrt do trde noči. Bajte se nikdar ne zgodi, da bi izneverili izročene jim predmete.

Yes, yes, yes! Začuden se človek, pri čitanju gotovih inseratov, vprašuje: Kako je mogoče, da vzlic angleški blokadi vtihotapijo v našo državo toliko »pristno« ameriškega yes-pudra, yes-mila in yes-kreme. Vsi ti yes-izdelki veljajo sicer toliko, kakor da so res importirani iz Amerike, v resnici pa izdeluje te predmete lekarnar Erényi v Budimpešti. Po analizi je dognano, da znaša prava vrednost tega blaga le osem odstotkov cene. Yes, yes, ljudska neumnost je vir bogastva.

Huculske kmetice z gališko-bukovinske meje.

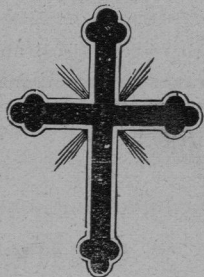
Naši sovražniki. Newyorški tednik »Independent« je poročal na podlagi uradnih podatkov, da je imela Rusija koncem l. 1915 skupaj 9,400.000 vojakov, Francoska 4 milijone 350.000, Anglija 2,900.000, Italija 1 milijon 900.000, — torej je imela antanta skupaj okoli 18,520.000 vojakov. Belgija, Srbija, Črna gora in Japonska niso vpoštevane. Izgubili so Rusija 2,940.000 mož, Francija 1,650.000, Anglija 347.000 in Italija 220.000 mož, skupaj 5,157.000 mož, ki so bili ubiti, izgubljeni ali so pomrli. Ujetih pa je bilo tudi še enkrat toliko. Po statistiki je imela Rusija leta 1915 okoli 106 milijonov duš, Francija okoli 40 milj., Anglija 46 milj. in Italija 35 milj. Vojakov je na Ruskem 8·9%, na Francoskem 10·8%, na Angleškem 6·3% in v Italiji 6·5%. Francozi so torej svoj narod najhujše izkoristili za vojno in so zanje izgube najtežje. Izgube znašajo za Rusijo 31·3% cele armade, a 2·7% od celega naroda, v Franciji 36·3% od cele armade in 3·9% od celega naroda, v Angliji 12% od cele armade, a 0·8% od celega naroda, v Italiji 11·6% od cele armade in le 0·6% od celega naroda.

Nič več amputacij. Na stotisoče rok in nog so odrezali vojaški zdravniki. Zdaj pa poroča »Matin«, da je dr. Carrel v compiegski voj. bolnici iznašel sredstvo, ki postavi kirurgijo na glavo. Nič več ne bodo rezali nog in rok, ker soda-hypoklorit celi rane počasi, a zanesljivo. Dr. Carrel dene soda-hypoklorit v stekleno kroglo iz katere počasi kaplja v rano; s pomočjo majhnih cevok (magnetnih) pa se potegnejo železni drobcji iz rane ter gnoj. Vse kar rana izločuje, se vsak dan pregleda in ustanovi napredek celjenja. Vsaka amputacija je postala odveč. Kdor je čital Zolov roman »Polom« in prizore v francoskih bolnicah, mora se veseliti te nove velikanske zdravniške iznajdbe. Če je le res uspešna!

Gospodinjstvo.

Kolač iz koruzne moke. Popari zvečer pol kg koruzne moke s sedmimi desetinkami litra kropa, premešaj dobro in pokrij posodo. Naslednjega jutra primešaj pol zavitka Oetkerjevega praška, soli in desetinko litra mleka. Namaži pločevino z maslom, razmaži testo

Ob sklepu lista nam je došla pretresujoča vest da je:

cesar Franc Jožef I.

**v torek dne 21. listopada ob 9. uri zvečer
v Schönbrunnu pri Dunaju umrl.**

Za vojne svrhe so tudi cerkve podarile staro zlato, srebrno, bakreno in drugačno cerkveno orodje. Najlepše orodje je razstavljeno zdaj na Dunaju, I Schwarzenbergplatz.

po njej in ga v pečici hitro speci, da bo kolač lepo rumen.

Polenta z gobami. Stresi $\frac{1}{4}$ kg koruznega zdroba v kozo in ga mešaj nekaj časa na žerjavici. Potem prilij $\frac{3}{4}$ litra kropa, razmešaj in pusti to nekaj časa stati pokrito na gorkem štedilniku. Nato skuhaj polento, ki jo prej še osoli, in primešaj naposled nekaj dušenih gob in malo paradižnične mezge. Lahko potreseš polento tudi s sirom.

Medeni kolački. Zmešaj v testo 28 dek moke, 20 dek sladkorja, 8 dek medu, 2 celi jajci, nekoliko cimeta, dišečih klinčkov, nastrganih limonovih olupkov in noževo konico Oetkerjevega praška. Razvaljaj testo, izreži iz njega z modelčki razne oblike, ki jih na namazani ploči speci. Ti kolački so jako izdatni in dobri ter jih lahko hranimo za dolgo časa.

Prah premoga ali briketov še vedno lahko uporabljamo kot kurivo. V ta namen stresi prah v kako posodo, ki jo pokrij s cunjjo; preko cunje vlij z škropilnico, s karkošno zalivamo cvetlice, toliko vode, da se premogov prah dobro premoči, a ostane še gost. Potem zloži pet do šest pol časopisnega papirja naloži nanj z lopatico toliko črne kaše, kolikor bi je zadoščalo za majhno opeko; daj temu obliko opeke ali briketa, zavij dobro v papir ter postavi na peč ali na ognjišče, da se dobro posuši. Če položiš tako pripravljene brikete na žerjavico v peč, ohranijo gorkoto še po več ur.

Vojna kava. Kot nadomestilo prave kave lahko uporabljamo rž ali ječmen. Izberi

rž, operi jo ter jo kuhaj pol ure. Potem jo stresi na rešeto, da se odcedi in jo na solncu ali na štedilniku popolnoma posuši, nakar jo praži, da bo lepo rjava, kakor pristna kava. — Ječmen operi, popari ga, posuši in praži. Tudi drobno zrezano peso, ki jo treba najprej posušiti in nato rjavo spraziti, služi kot nadomestilo ali vsaj kot dodatek k pravi kavi. Sprazeno peso takoj zmelji in spravi v pločevinaste škatlje.

Zlato in srebro obdrži tudi med vojno in po vojni svojo vrednost. Varno je torej naložen denar, če si kupite zlato ali srebrno uro, verišico, prstan i. dr. Bogato izbiro po nizki ceni ima tvrdka H. Suttner v Ljubljani št. 5, Mestni trg, ki pošlje bogato ilustrovan cenik vsakomur zastoj in poštnine prosto. Naročite si ga z dopisnico takoj.

Moramo si znati pomagati. Tudi v dragih časih lahko uživamo za mal denar osvežujočo, izborno domačo pijačo, s tem, da si jo pripravljamo sami. 100 litrov (ananas, jabolka, grenadine, maline etc.) lahko vsakdo enostavno in z lahkoto napravi. Tvarine z natančnim navodilom stanejo samo K 8:50 poštnine prosto po povzetju pri Janu Grolichu v Brnu št. 645, Morava. Naročila se odpravljajo povratno. Naročila se odpravljajo povratno. Te domače pijače osvežijo a ne opijanijo ter ne ovirajo delazmožnosti pivca.

Proč s tem!!

Prikrajšanje noge postane nevidno. Vaša hoja postane elastična in lahko nosite vsak normalen čevlj. Brošure brezplačno Nr. W. 250 pošlje A. Volk, Dunaj III., Hauptstr. 18.

Zamaške

nove in stare, kupi vsako množino tvrdka Ljubljanska industrija probkovih zamaškov JELAČIN & KO. LJUBLJANA.

100 litrov domače pijače!

osvežuje in gasi žejo, vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: Ananas, jabolka, grenadine, maline, muškatne hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 8:50 franko po povzetju. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opoji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Jan. Grolich, Engel-drogerija Brno 645. Moravsko.

Prazne vreče kupuje vedno in vsaki množini ter plačuje najdražje trgovska firma:

J. Kušlan v Kranju, Gorenjsko (Kranjsko).

Istotam se kupujejo po najviš. dnevnih cenah **suhe gobe.**

Starine (staro pohištvo, posodo, obleko, slike i. t. d.) in umetno zobovje kupuje in prodaja

A. DERGANČ, brivec in starinar, v Ljubljani, Franciškanska ulica šte. 10.

Važna vprašanja!

Kako ozdravi bolnik od tisočeri muk slabega živčevja in slabokrvnosti? Kako se temeljito odpravi in oblaži onemoglost, brezmočnost, medlost, nervozno razburjenje, razdražljivost, nevolja, življenska nevolja, pozabljivost, potrnost, bojazen, vrtoglavost, bolečine v glavi in v udih, nervozno utripanje srca, srčne bolečine, nervozno obolenje želodca, črev in mehurja, brezspanje, hude sanje, nervozne bolečine. Kako se je mogoče ubraniti pre zgodnji oslabelosti in shujšanju?

Storite, kar vam svetuje mnogo izkušen zdravnik ter čitajte njegovo svetovno znano knjižico. Naslov knjigi je:

„Kako postanem zdrav in jak?“

Brezplačno in poštne prosto pošlje to knjigo ter poskušno priznana nedosegljivega hranivega sredstva za živce „Nutrigen“ vsakemu na zahtevo centrala Nutrigen - podjetja, Budimpešta VII, Kertész-utca 50/105.

Kdor hoče svojcem na bojišču s posebnim praktičnim darom storiti veliko veselje, naj naroči mojo poceni garnituro za bojišče

obstoječo iz sledečih, za vsakega vojaka nepogrešljivih reči:

- 1 zapestna ura s kazalom iz radija, se ponoči sveti, dobro Anker - kolesje, s 3 letnim jamstvom,
- 1 vojaška žepna svetilka z baterijo, električna luč v žepu,
- 1 samobrivni aparat, elegantno izdelan, s katerim se lahko dobro in hitro brije,
- 1 žepni vžigalnik za bojišče, ki da takoj ogenj ob vetru in dežju, ne potrebuje bencina,
- 1 patentiran napolnjen peresnik, piše vijoličasto, brez tinte, brez svinčnika, samo da se pomoči z vodo,
- 1 vojaški žepni nož iz Solingerjevega jekla z dvema rezaloma in 1 čepovlakom,
- 1 vojna denarnica s tremi predalčki in trdnim zaklepom.

Te reči, posamezno nakupljene, bi stale 35 kron, le zavoljo velike zaloge prodajam to popolno garnituro, vse navedene reči skupaj samo za

20 kron

po povzetju (po vojni pošti denar vnaprej).

Jak. König, Dunaj, III/224, Löwengas. 37a.

Kašelj — bolna pljuča!

„Certosan“, to izvrstno dišeče, od mnogo zdravnikov in bolnikov po vsem svetu hvaljeno, od profesorja dr. Ceele izdelano sredstvo za hranjenje pljuč ozdravi temeljito in hitro kašelj, težkoče pri dihanju, hripavost, zasluzenje, — razkuži pljučna vlakna, vapneni obstoječe tuberkelne bacile. S tem se ozdravi katar pljučnih vršičkov, odstranijo se razjedajoči znaki jetike (mrzlica, nočno potenje, oslabiljenje, kašelj i. t. d.) odpravi se mučno trpljenje, pljučna bolezen se pripravi na pot boljšanja. — „Certosan“ povzroči tudi raztočo pezo in ojačenje živčevja, je priporočljivo tedaj tudi pri redilni kuri. — Cena veliki originalni steklenici: 6 kron. Dobi se v lekarnah. Ako ne naročite si pri glavni zalogi: lekarna Jožef v. Török, Budimpešta VI, Király-utca 12/105.

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

Ljubljana, Prešernova ulica šte. 3.

Največja slovenska hranilnica!

Koncem leta 1915 je imela vlog . . . . . K 48,500.000.—
Rezervnega zaklada . . . . . „ 1,330.000.—

Sprejema vloge vsak delavnik.

Hranilnica je popularno Za varčevanje ima vpeliane
varna in stoji pod kontrolo lične
c. kr. deželne vlade. domače hranilnike.

Posojila na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5 $\frac{1}{2}$ %, izven Kranjske pa proti 5 $\frac{1}{2}$ % obrestim in proti najmanj $\frac{3}{4}$ % odplačevanju na dolg.

Zima se oglašja!

Dovoljujemo si slavno občinstvo opozoriti na:

Specijalni oddelek za pletenine, trikotažo in perilo:**Za dame!**

Vrhne pletene jopice in dušogrelci z rokavi kakor tudi brez rokavov.

Športne čepice iz volne in svile. Spodnja krila, iz volne, crepe de sante, svile, listra, klota, batista i. t. d.

Kombinaže, srajce, jopice in drugo perilo, pleteno iz volne, bombaža in šifona.

Predpasniki pisani, beli in črni v vseh modernih krojih.

Stezniki v različnih kakovostih od najcenejših do najboljših.

Nogavice črne in v modnih barvah, volnene, svilene, flor itd.

Gamaše iz sukna, pletene in triko.

Rokavice glacé, pletene in triko. Žepni robci iz platna, šifona in batista.

Za gospode!

Srajce likane iz šifona in cefirja v najboljših kakovostih.

Srajce za šport v vseh modernih oblikah, iz cefirja in mako.

Nočne srajce v različnih oblikah.

Normalno perilo kakor: srajce, jopice, hlače iz volne in bombaža.

Tetra perilo, zdrav. priporočeno.

Nogavice volnene, mako in bombažaste v različnih modnih barvah.

Ovratniki in manšete, najboljši izdelek.

Kravate, naramnice itd. v veliki izbiri.

Rokavice glacé, pletene in triko.

Žepni robci v vseh kakovostih.

Dokolenice, gamaše, rokavice in druge v to stroko spadajoče potrebščine za zimski šport in turiste.

Za dečke in deklice!

Športne jopice za deklice.

Sviterji za dečke v vseh kakovostih in velikostih.

Športne čepice v različnih oblikah in barvah.

Gamaše v vseh velikostih.

Nogavice od najcenejše do najfinerje vrste, za vse starosti, iz volne, bombaža in flora.

Biserni triko in normalno perilo kakor: hlačke, jopice kombinaže (žabe) v vsakovrstnih kakovostih in velikostih.

Tetra perilo za dojenčke, higijenično priznano kot najboljšje.

Predpasniki za deklice iz perilnega in belega blaga, kakor tudi za male dečke iz močnega moleskina

Največja in najpopolnejša izbira v tej stroki.

Posebno priporočamo različno vojaško perilo iz čiste volne in velblodje dlake, dalje galoše ameriškega in švedskega proizvoda v vseh velikostih, veliko zalogo dežnih plaščev od najcenejših do najfinerjih, in najmoderneje bluže iz svile, baržuna in volne.

LJUBLJANA A. & E. SKABERNE LJUBLJANA
Mestni trg 10. specijalna trgovina za pletenine, trikotažo in perilo. Mestni trg 10.

Na debelo in drobno!

Na debelo in drobno!

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

: Delniška glavica 8,000.000 kron. :

STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.

Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodneje.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Modistika
MINKA HORVAT
Ljubljana, stari trg 21.

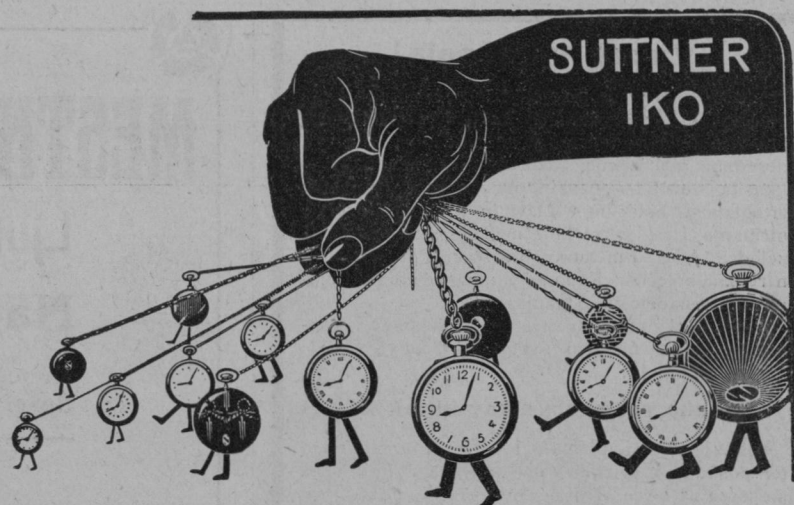
priporoča cenjenim damam
svojo zelo povečano zalogo
damskih klobukov in otro-
ških čepic.

Popravila najfineje in najceneje.

Priporoča se
umetna knjigoveznica
IVAN JAKOPIČ,
LJUBLJANA.

Mazilo za lase
varstv. znamka Netopir
napravi g. Ana Križaj v Spod-
nji Siški št. 222 pri Ljubljani.
Dobi se v Kolodvorski ul. 200
ali pa v trafiki pri farni cerkvi.
V 3 tednih zrastejo najlepše la-
se. Stekl. po 3 in 4 K. Pošilja se
tudi po pošti. Izborno sredstvo
za rast las.
Za gotovost se jamči.
Zadostuje steklenica.
Spričevala na razpolago.

SANATORIUM EMONA
ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI.
PORODNIŠNICA.
LJUBLJANA, KOMENSKEGA ULICA 4
SEF. ZDRAVNIK PRIMARIJ DR. FR. DERGANČ

Svetovna tvrdka Suttner ima

samo natančno idoče, zanesljive, trpežne ure, katere staremu dobremu imenu hiše čast delajo.

St. 410. Nikelnasta Anker-Roskopf-ura . . . . . K 4:10	Št. 712. Nikelnasta IKO - ura, 15 kamnov . . . . . " 14:—
" 705. Roskopf- ura, kolesje v kamnih . . . . . " 5:90	" 1450. Bela kovinasta verižica . . . . . " 2:80
" 719. Srebrna remontoar-ura . . . . . " 7:80	" 865. Bela kovinasta verižica, priprosta . . . . . " 1:—
" 600. Žepna ura z radijem, se po noči sveti . . . . . " 8:40	" 916. Srebrna verižica, masivna . . . . . " 3:20
" 449. Roskopf-ura, dvojni pokrov . . . . . " 7:20	" 422. Nikelnasta športna verižica . . . . . " 1:75
" 518. Ploščnata nikelnasta kavalijska ura . . . . . " 7:50	" 979. Srebrni obesek „cesarjeva podoba“ . . . . . " 2:—
" 803. Damska ura, jeklena ali nikelnasta . . . . . " 7:90	" 213. Srebrni prstan z kamnom . . . . . " 1:40
" 804. Srebrna damska ura . . . . . " 9:50	" 211. Srebrni prstan z kamnom . . . . . " —90
" 1544. Usnjata zapestnica z uro . . . . . " 10:50	" 1063. Prstan, zlatona srebro . . . . . " 2:70

Vsaka ura je najnatančneje preizkušena.

Razpošilja se
po povzetju ali če se
denar vnaprej pošlje.

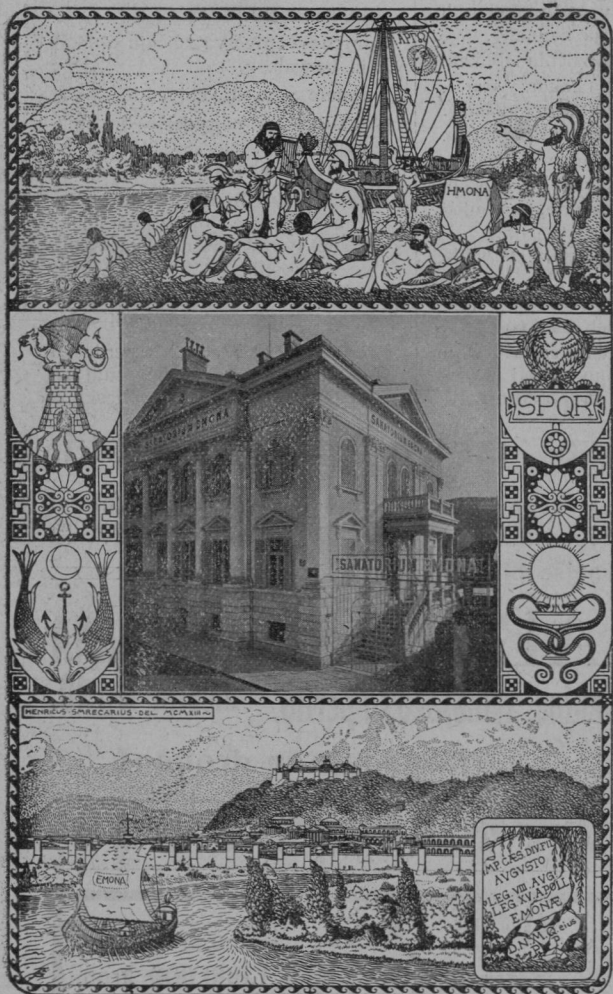
Krasni cenik
zastonj in poštine prosto.

Neugajajoče
se zamenja!

Lastna tovarna ur v Švici! — Lastna svetovna znamka „IKO“, najboljša preciz. ura.

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5.

Nobene podružnice. Svetovna razpošiljalnica. Nobene podružnice.

Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tičar)

Špecialna trgovina bluz

Antonija Sitar

Poslano.

G. pl. Trnkoczy, lekarnar v Ljubljani.

Moja soproga je zadnjega sinčka s Sladinom „sladni čaj“ zredila. Fant je poldrugo leto star, čvrst in močan in ni bil še sploh nič bolan. Pri prejšnjih treh otrocih je rabila razne redilne moke, s kojimi ni niti približnjega uspeha imela. Sladin priporočam vsem staršem.

Spoštovanjem
Makso Kovač, c. kr. voj. uradnik.
V Pulju, 23. marca 1914.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.— celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za Ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje.